

„NICO” (tytuł rob.)

scenariusz filmu

SCENA 1 DZ/WN POKÓJ NICO

Nico (14 l.) w nowym, prawie pustym pokoju rozpakowuje swoje rzeczy z pudeł po przeprowadzce. Wyciąga szpargały, szkicownik, rysunki, ulubione rzeczy układa na półkę. Wyjmuje także zdjęcia rodzinne: swoje z dzieciństwa, szczęśliwej rodzinie. Wyciąga także zdjęcie ojca z czarnym oznaczeniem żałoby, kirem. W pewnym momencie przychodzi do niego mama i przytula go, całuje mówiąc:

MAMA NICO

- Tęsknisz?

Nico wtulony kiwa głową, że tak.

MAMA NICO

- Ja też.

TYTUŁ

SCENA 2 WIE/WN POKÓJ NICO

Pokój Nico jest już prawie urządzony, zostało jeszcze kilka pudeł pod ścianą. Na biurku pełno notatek, szkiców, na ścianach wiszą rysunki, widać, że chłopak ma talent. Nico siedzi przy biurku i rysuje. Jego prace są w smutniejszych barwach niż zazwyczaj. W tle słychać głos matki wołającej na posiłek.

OFF “Nico, jedzenie na stole”

SCENA 3 WIE/WN KUCHNIA

Nico siedzi przy stole. Dziobie tylko widelcem. Widać, że myślami jest gdzieś indziej.

Dialog: Nico rozmawia z mamą o nowej szkole. Obawia się akceptacji przez nowe osoby. mama mówi mu, że jest dużo wart, że ma talent, podsuwa pomysł przelania stresu w sztukę i pokazania się rówieśnikom od najlepszej strony)

MAMA NICO

- Dlaczego nie jesz? Spaghetti... przecież je kochasz.

NICO

- Myśle o czymś innym po prostu.

MAMA NICO

(z troską)

- Co cię gryzie znowu?

NICO

- Domyśl się.

MAMA NICO

- Chodzi o szkołę? Tyle razy ci mówiłam...

NICO

- I co z tego że mi mówiłaś?! Nie będziesz tam ze mną. Ani ja, ani ty nie mamy pojęcia jacy będą ludzie, nauczyciele, nauka i cokolwiek.

MAMA NICO

- Jesteś taki utalentowany. Żaden nauczyciel się nie pozbiera jak tylko zobaczą twoje świetne rysunki.

NICO

- Ich nie obchodzi sztuka. Nauczyciele po prostu nie chcą, żeby uczniowie sprawiali problemy. A dla innych ważne są tylko sporty i dziewczyny.

MAMA NICO

- A co dla Ciebie jest ważne? Rób w życiu to co kochasz, synek! Jedz, bo zimne!

Nico zabiera się za jedzenie spaghetti.

SCENA 4 DZ/PL PRZED SZKOŁĄ// W SZKOLE

Plecak Nico to jeden wielki komix. Różne style: farba, długopis, naszywki. Nico idzie do szkoły – niepewny, ale pozytywnie nastawiony. Wchodzi do szkoły, idzie korytarzem, siada na ławce. Obserwuje uczniów. Za chwilę zaczną się lekcje.

SCENA 5 DZ/WN KLASA

Trwa lekcja języka polskiego. Nico myślami jest gdzieś indziej. Rysuje w zeszyte, patrzy w okno, nie specjalnie uważając. Nauczyciel to zauważa. – zadaje mu pytanie.

NAUCZYCIEL

- Nico, uważasz? Jak rozwiązałeś to zadanie?

Nico zmieszany, nie wie co odpowiedzieć. Mówi jakąś głupotę.

NICO

- Em... No... Myślę, że to jest odpowiedź C.

NAUCZYCIEL

- Czy ty w ogóle spojrzaleś na tą kartę?! Nie ma w niej nawet zadań zamkniętych! Zmiana szkoły może być trudna, twój pierwszy dzień a ty już nie uważasz.

Klasa jest zażenowana odpowiedzią. Słychać śmiechy.

SCENA 6 DZ/WN SZATNIA MĘSKA NA WF

Nico wyciąga rzeczy na w-f z dna plecaka. Wcześniej wyciąga szkice. Chłopcy zagadują Nico o przeprowadzkę.

CHŁOPAK 1

- Hej ty, ehh... Nico? Skąd się tu przeprowadziłeś?

NICO

- Mieszkałem w Warszawie.

CHŁOPAK 1

- Ty? (podśmiewuje się) W dużym mieście? Już sobie wyobrażam. Ale po co się nawet przeprowadziłeś?

NICO

- Ja nie... Mój tata-

Do szatni wpada CHŁOPAK 2, ma w ręku telefon. Pokazuje reszcie grupy dziewczynę na Instagramie. Chłopcy przeglądają zdjęcia innych dziewczyn, komentują ich wygląd – Nico nie chce w tym uczestniczyć. Chłopcy reagują negatywnie.

CHŁOPAK 2

- Patrzcie! Znalazłem konto Martyny!

CHŁOPAK 1

- Gorąca. (przerzuca zdjęcia) Ej, to Ala! Trochę zgrubiła

CHŁOPAK 2

- A pokazuje się w bikini (kiwa głową)

NICO

- Nie możecie tych dziewczyn zostawić w spokoju? To co mówicie jest okropne

CHŁOPAK 2

- I co cię to? Możemy mówić co chcemy

SCENA 7 DZ/WN BOISKO

Chłopaki grają w piłkę/kosza/siatkę. Nikt nie podaje Nico.

SCENA 8 DZ/PL PRZED SZKOŁĄ

Trwa przerwa. Uczniowie spędzają czas na dworze.

SCENA 9 DZ/WN//PL SZKOLNY HALL // NA DWORZE

Nico rysuje w szkicowniku. Podchodzi do niego grupka z klasy (w tym Chłopak 1 i 2 z szatni).

Dialog: osoba z grupy na początku udaje zainteresowaną, by po chwili zacząć śmiać się z rysunków Nico, z jego plecaka, z jego talentu.

CHŁOPAK // DZIEWCZYNA

- Hej, eh... Nico. Co robisz?

NICO

- Rysuje. Relaksuje mnie to. // Relaksuje się.

CHŁOPAK // DZIEWCZYNA

- Nieźle ci idzie.

NICO

- Mam nowe kredki, im zawdzięczam część pracy. Są świetne! Mają fajne odcienie żółtego i beżowego, także łatwo się blendują. Także kupiłem ostatnio nowe ołówki droższej marki. Zwykle używam 2B ale-

CHŁOPAK // DZIEWCZYNA

- Hej Kacper, posłuchaj jak się wymądrza! Tak dalej nasz rysowniczkę i uszy nam pękają od tych dziwactw.

Załamany Nico pakuje rzeczy i odbiega.

SCENA 10 DZ/WN TOALETA

Nico załamany, wściekły. Drze i wrzuca najnowszy rysunek do ubikacji. Odrywa przypinki z plecaka.

SCENA 11 DZ/WN SZATNIA

Nico wychodzi z łazienki, idzie do szatni założyć kurtkę. Wyrzuca szkicownik do kosza i wychodzi. Całą sytuację widzi Ashley, która wyciąga szkicownik z kosza.

SCENA 12 DZ/PL DROGA DO DOMU

Nico zły, przygnębiony wraca do domu. Smutny siedzi na przystanku.

SCENA 13 WIE/WN POKÓJ NICO

Niko zrywa ze ścian rysunki, bierze wszystkie przybory artystyczne i upycha je do pudeł pozostałych po przeprowadzce. Gdy opadają pierwsze emocje Niko płacząc rzuca się na łóżko.

SCENA 14 N/WN POKÓJ NICO

Nico siedzi nocą na parapecie patrząc za okno. Jest smutny.

SCENA 15 DZ/PL PRZED SZKOŁĄ

Uczniowie wchodzą do szkoły.

SCENA 16 DZ/WN KLASA

Lekcja plastyki. Uczniowie pracują. Nico niezainteresowany. Nauczycielka plastyki prosi uczniów, by kończyli swoje prace.

NAUCZYCIELKA

-

Nico wraca do żywych. Siedząca obok niego Ashley podstawi mu kartkę z rysunkiem.

ASHLEY

- Narysowałam za Ciebie.

Nico spogląda na rysunek o średniej wartości artystycznej. Trochę uśmiecha się pod nosem.

NICO

- (cichym głosem) Dzięki.

SC 16A WYCHODZĄ Z LEKCJI KORYTARZ

Ashley i Nico wychodzą ze szkoły. Rozmawiają, że nikt dzisiaj nie rozumie artystów.

ASHLEY

- Wiesz ty jak trudno zrobić dwie prace w czasie przeznaczonym na jedną? Lepiej bądź wdzięczny (śmieje się)

NICO

- (głośniej i bardziej swobodnie) Wiem, wiem, dzięki! Artyści nie powinni być ograniczani czasowo. Nie da się być kreatywnym pod presją czasu

ASHLEY

- Musimy protestować! Tu chodzi o prawa artystów na lekcjach plastyki!
(obydwoje wybuchają śmiechem)

SCENA 17 DZ/PL PRZED SZKOŁĄ

Dialog: Ashley przekonuje Nico, że artyści powinni trzymać się razem, zaprasza chłopaka do siebie.

ASHLEY

-

NICO

-

ASHLEY

-

NICO

-

SCENA 18 DZ/WN POKÓJ ASHLEY

Ashley czyta swoje wiersze. Niko jest poruszony.

WIERSZ ASHLEY

.....
.....
.....

Niko bierze notatnik Ashley, przegląda wiersze. Sam czyta fragmenty.

NICO CZYTA WIERSZE ASHLEY

.....
.....
.....

Niko jest zdumiony, że są takie ładne, przerywa czytanie . W końcu otwiera się, mówi o tacie, jak za nim tęskni.

ASHLEY

- Co się dzieje?

NICO

- Tęsknię za moim tatą.

Nico i Ashley rozmawiają, na końcu się przytulają.

SCENA 19 N/WN POKÓJ NICO

Nico siedzi nocą na parapecie patrząc za okno. W oczach jest jakaś nadzieja. Schodzi z parapetu. Kładzie się spać.

SCENA 20 DZ/WN//PL SZKOLNY HALL // NA DWORZE

Nico czeka na ławce na Ashley. Ma lepszy humor niż w ostatnich dniach. Ashley wychodząc ze szkoły podchodzi do niego, wyciąga z plecaka i oddaje mu jego szkicownik, który parę dni temu wyłądownął w koszu.

ASHLEY

- To chyba Twoje.

Ashley odchodzi. Zaskoczony Nico przegląda szkicownik i..... znajduje wiersz. Zaczyna skanować wzrokiem tekst.

FADE OUT

OFF: słyhać głos Ashley recytującej wiersz o tym wszystkim co czuje Nico. O samotności, zagubieniu, smutku, tęsknocie za tatą.

SCENA 21 DZ//WN POKÓJ NICO

WIERSZ ASHLEY DLA NICO

Płótna choć próbowały nie umiały oddać struktury skóry
a pergamin jego spokojnej natury
Szmer ołówka jest niczym w porównaniu do cichego oddechu
Żadne linie nie mogą ukazać odwagi jego
A plamy koloru smutku twego
Choć glina się starała nie zakleiła dziury, która po nim pozostała
Nic nie zagłusza ciszy, która na świecie nastala
Bólu nie dało się ukryć pod powierzchnią terpentyny
Ostrzenie ołówka serca nie zaostrzyło
Obraz nie sprawił, że wspomnienie ożyło
Pozbycie się obrazu nie wymazało pamięci
Lecz może jest tam gdzieś światełko nadziei
Wierzę, że gdzieś czuwa manus dei

Nico rysuje rysunek do wiersza, jego twarz zmienia się na bardziej łagodną. W offie nadal słyszymy wiersz Ashley.

SCENA 22 DZ//WN POKÓJ NICO

Nico wieszka na ścianie stare rysunki. Jest pogodny, silny. Przygląda się swoim pracom. Słyszcy pukanie go drzwi.

MAMA

- Nico, ktoś do Ciebie.

Do pokoju wchodzi Ashley.

ASHLEY

- Idziemy?

NICO

- Gdzie?

Ashley bierze Nico za rękę.

ASHLEY

- Nie ważne.

Ashley i Nico wychodzą z pokoju.

KONIEC

Może gdy słowa staną się dźwiękiem

Bycie sobą przestanie być lękiem

Na nowo odkryje tworzenia radość

I relacji z innymi niepodważalną wartość